

NS naujienų biuletenis

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1137

29.12.2024 (135)

Blogio genijaus ugdymas

Gerhard Lauck

3 dalis

Kokioje planetoje aš esu?

Kai septintajame dešimtmetyje pasaulis ėmė blaškytis, uždaviau sau vieną paprastą klausimą: *Kurioje planetoje aš gyvenu????*

Daug žmonių, įskaitant draugus ir šeimos narius, tomis dienomis darė tą patį.

Nepasitikėjau pagrindinėmis partijomis ar tradiciniais metodais. Ieškodamas atsakymų pradėjau skaityti įvairią literatūrą. Kai kurių nekenčiau. Kai kurias pamėgau. Dar besimokydamas vidurinėje mokykloje radau atsakymus, kurių norėjau. Per kelerius ateinančius metus net įtikinau keletą giminaičių. Nesiryžtu to vadinti "naujuoju tikėjimu", nes mes daug metų tikėjome tomis pačiomis pagrindinėmis idėjomis, patys to nežinodami. Bent jau ne pagal pavadinimą. Tai nebuvo nei "religija", nei "ideologija" įprastine prasme. Tai buvo "pasaulėžiūra".

Šį "atsivertimo" arba "nušvitimo" procesą jau aprašė kiti žmonės. Ir vadovai, ir eiliniai. Nesivarginsiu to daryti dar kartą. Iš esmės esu administratorius, organizatorius, analitikas ir strategas. Ne autorius, teoretikas ar ideologas.

Vis dėlto prisimenu diskusiją su George'u ir Marku apie santykinius "sveiko instinkto" ir "gero proto" pranašumus renkantis pagrindinę politinę filosofiją. Mano išvada: Ir viena, ir kita yra gerai. Bet geriausia yra abiejų derinys.

Markas padėjo išrinkti mūsų laikraščio pavadinimą "*NS Kampfruf*." Jis didžiausi, kad kelias savaites praleido tame pačiame kalėjime kaip ir Hitleris! Jis buvo suimtas už tai, kad klijavo NSDAP/AO lipdukus.

Mano tėvas ir mentorius "FW"

Ketvirtajame dešimtmetyje mano tėvas baigė koledžą ir įgijo inžinieriaus išsilavinimą. Netrukus jis įsidarbino didelėje gamybos įmonėje. Ilgainiui jis įgijo papildomą laipsnį.

Karo metu jis dirbo labai daug valandų. Mama sakė, kad beveik niekada jo nematydavo. Bet manau, kad ji šiek tiek perdėjo. Juk per karą ji susilaukė kūdikių... Kita vertus, mano tėvas juokavo, kad senelis kartą paklausė močiutės, kodėl, kai jis nusipirko šaldytuvą ir atsikratė ledainės, kūdikiai nustojo gimti.

Šeštajame dešimtmetyje bendrovė jį paaukštino į ilgalaikių tyrimų vadovo pareigas. Prisimenu, kaip vaikystėje lankiausi jo gamykloje. Pirmasis įspūdis buvo toks: *Vaikeli, tėtis turi gražią sekretorę. Idomu, ar mama apie tai žino!*

Jis parodė man vieną iš naujų produktų, kuriuos padėjo sukurti. Tas produktas plačiai naudojamas ir šiandien. Kai tik jį pamatau, prisimenu savo tėvą.

Mano tėvas pasirodė toks vertingas įmonei, kad ji nusprendė investuoti į jo įgūdžių tobulinimą. Ji pasamdė geriausius šalies matematikus, kad šie jį pamokytų individualiai. Galiausiai jo žinios pasiekė matematikos daktaro laipsnį, nors jis neturėjo oficialaus matematiko diplomo.

Po daugelio metų vienas vidurinės mokyklos matematikos mokytojas liepė mums paklausti tėvų, kiek jie išmano matematikos. Teisingai ar ne, bet aš tai supratau kaip užgauliojimą. Taigi paklausiau tėvo, ar jis yra išsamus. Jis išvardijo daugiau nei *dvidešimt* skirtingų matematikos rūšių, kurias mokėsi. Matematikos mokytojas apie kai kurias iš jų *net nebuvo girdėjęs!*

Septintajame dešimtmetyje FW nusprendė pradėti mokytojauti. Jis sakė, kad jam kėlė nerimą prastėjanti šalies inžinerijos studentų kokybė. Taigi jis tapo inžinerijos profesoriumi valstybiniame universitete.

Žinoma, tai reiškė *didelį atlyginimo sumažinimą*. Tačiau jis tam neprieštaravo.

Kai persikėlėme į savo naujus namus pačiame miesto pakraštyje, buvau šokiruota ir nusivylusi. Mūsų naujieji namai buvo labai kuklūs, palyginti su mūsų senąja kaimo sodyba. Tačiau nieko nesakiau.

FW sukūrė ir vedė ypatingą kursą. Jis buvo skirtas tam, kad studentai *įgytų praktinės pramonės inžinerijos patirties*.

Apsilankęs mažose gamybos įmonėse šioje vietovėje, jis pateikė joms pasiūlymą, kurio jos negalėjo atsisakyti. *Leiskite mano studentams MOKYTIS spręsti jūsų inžinerines problemas. Jei jiems nepavyks, semestro pabaigoje atvyksiu ir išspręsiu jas NEMOKAMAI."*

Būtent tai jis ir padarė!

Rezultatas - daug laimingų verslininkų. Kai kurie jų universitetui atsiuntė pagiriamuosius laiškus. Be to, net ir po daugelio metų jis sulaukdavo buvusių studentų laiškų, kuriuose jie reiškė savo dėkingumą. Vienas iš jų rašė, kad per šį *vieną kursą* išmoko daugiau nei per *visus kitus kartu sudėjus*.

Tai taip pat leido jam susipažinti su bendru šių įmonių pobūdžiu.

Paprastai šiose įmonėse pradeda dirbti tik du žmonės. Vienas jų gerai išmano technologijas. Kitas yra geras verslininkas. Įmonei augant, galiausiai ji pasiekia tokį lygį, kad jai prireikia pagalbos iš išorės.

Tuomet mano tėvas teikė *inžinerinę* pagalbą. Po daugelio metų aš padėjau *verslui*.

Jis taip pat pateikė dar vieną pastebėjimą:

Inžinieriams ir verslininkams sunku bendrauti tarpusavyje. Jie kalba skirtingomis kalbomis. Be to, geriausi inžinerijos studentai nemoka rašyti ir viešai kalbėti.

Po daugelio metų pastebėjau, kad kompiuterių technikai ir verslininkai dažnai susiduria su ta pačia problema.

Todėl jis paragino savo mokinius prisijungti prie "*Toastmasters*" grupės, kuri skatino viešojo kalbėjimo įgūdžius. Jis pats prie jos prisijungė.

FW turėjo labai griežto, bet kartu ir labai teisingo darbuotojo reputaciją.

Pavyzdžiui: Jo studentams buvo nurodyta, kad jie savo darbus turi identifikuoti *tik pagal socialinio draudimo numerį*. Ne vardą ir pavardę. Jis nenorėjo žinoti jų tapatybės vertinimo metu. Tik vėliau, paskelbęs tuos įvertinimus, jis tai sužinojo. Taip jis siekė išvengti bet kokio, net ir netyčinio ar nesąmoningo, šališkumo.

Jo mokiniai turėjo posakį apie kas savaitę rengiamas dešimties klausimų viktorinas:

Jeį gerai mokotės, galite atsakyti į pirmuosius tris klausimus. Jei esate genijus, galite atsakyti į kitus tris. Tačiau tik Dievas ir profesorius FW žino atsakymus į paskutinius keturis!

Kai jis man pasakė vieną iš tų "paskutinių keturių", netrukus supratau atsakymą. Skirtingai nei mano tėvas, aš neturiu jokio požiūrio į mechaniką ir technologijas. Tačiau paveldėjau jo analitinį protą ir gebėjimą spręsti problemas. Nepaisant skirtingų sričių, mąstėme labai panašiai. FW dažnai komentuodavo, kad *skirtingose* srityse taikome *tuos pačius* principus. Tik vadinome juos skirtingais vardais.

Geriausi mokiniai jį mylėjo, o blogiausi - nekenė.

Vienas iš jo mokinių buvo *tiesiog genijus* inžinerijos srityje. Mano tėvas jį mokė vienas kitą. Nemokamai. Šypsodamasis jis man pasakė: *Tėvas atsakė: Man buvo džiaugsmas jį mokyti. Jo protas sugėrė žinias kaip kempinė. Per savaitę jis išmoko daugiau nei vidutinis mokinyš per šešis mėnesius.*

Vėliau FW paliko mokytojavimą ir įkūrė savo inžinerinių konsultacijų įmonę. Korporacijoje gavau įspūdingą titulą, bet iš tikrųjų buvau tik figūrinis vadovas.

Per kelerius ateinančius metus FW gavo inžinieriaus licenciją vis daugiau valstijų. Kai jis laikė Niujorko valstijos inžinerijos egzaminą, jo pareikalavo parodyti gimimo liudijimą, kad įrodytų, jog yra JAV pilietis. *Jo rezultatas buvo toks aukštas, kad jie negalėjo patikėti, jog jis išsilavinimą įgijo JAV!*

Automobiliai

Mano tėvas visada turėjo bent penkis automobilius. Jis pirkdavo didelius senus Buickus, juos remontuodavo ir važinėdavo, kol kas nors sugesdavo. Pavyzdžiui, variklis arba pavarų dėžė. Tada jis juos išardydavo dalims. Jis buvo toks kruopštus, kad sąvartynų prekiautojai kartais norėdavo, kad jis sumokėtų jiems už jų išvežimą. Ne atvirksčiai.

Vieną kartą jis gavo 95 dolerius iš draudimo bendrovės, nes kitas vaikinys įlenkė jo automobilio sparną. Automobilis kainavo tik 100 dolerių!

Kadangi buvau jauniausias ir mažiausiai kvalifikuotas, man teko nuobodūs darbai. Tokius kaip padangų sukimas ar uždegimo žvakių pūtimas. Arba tiesiog nuobodžiai sėdėdavau ir paduodavau jam įrankius. Galbūt tai viena iš priežasčių, kodėl niekada nesidomėjau mechanika.

Kartą kaimynų ožka atėjo padėti. Tačiau ji turėjo slaptą motyvą. Ožka mėgo tabaką. Ji bandė pavogti tabako maišelį iš mano tėvo kišenės, kai jis dirbo po automobiliu.

Kartą grįžome namo ir prie galinių durų pamatėme ilgą medinį stulpą. Mano sesuo paaiškino, kad jis reikalingas ožkai atbaidyti. Kai ji išėjo į lauką nuimti skalbinių nuo virvės, ožka pabandė ją užpakalį!

Vieną kartą atsistojau ant keturių ir susigrūmiau su šiuo ožiuku. Tada pakėliau akis į viršų. Mes su ožka akimirka žiūrėjome vienas į kitą. Tada ožka apsisuko ir nubėgo. Iki šiol nežinau, ar tai padaryti privertė mano kieta galva, ar veidas.

Paauglystėje neturėjau nuosavo automobilio. Man jo nereikėjo.

Dauguma automobilių, kuriuos turėjau savo gyvenime, buvo pagaminti 1970-aisiais. Pigiausias iš jų kainavo 500 dolerių. Brangiausias kainavo 1 500 dolerių. "Blogiausias" automobilis, kurį kada nors nusipirkau, kainavo 700 dolerių ir tarnavo man tik trejus metus. Jis priklausė vidurinės mokyklos mokiniui. Tėvai jam nupirko naują automobilį kaip išleistuvių dovaną. Abu mano mėgstamiausi automobiliai buvo 1975 m. "Buick Electra Limited". Vienas jų kainavo 895 dolerius ir tarnavo dešimt metų. Vienas draugas pastebėjo: *Tai ne automobilis. Tai lėktuvnešis!*

Mano linksmiausias automobilio pirkimas vyko taip. Aš ir mano uošvis važiavo me kartu, o žmona liko namie. Dėl pirkimo su privačiu savininku derėjomės trimis

kalbomis. Kai grįžome namo, vienintelis žmonos klausimas buvo toks: *Kokios spalvos automobilis?* Nė vienas iš mūsų neprisiminė automobilio, kurį įsigijome vos prieš valandą, spalvos! Tai ją privertė sunerimti. Tačiau pamačiusi automobilį ji buvo visai patenkinta.

Kolega darbe turėjo panašią patirtį su savo žmona. Kai jis jos paklausė, kokio automobilio ji norėtų, ji atsakė: *mėlyno!*

Per kelerius ateinančius metus su šiuo 1975 m. "Buick Regal" ji patyrė apie dešimt nedidelių avarių. Du tą pačią dieną! Antrą kartą ji susidūrė su policijos automobiliu prie policijos nuovados. Buvau toks įsiutęs, kad atsisakiau eiti jai padėti. Tai padarė jos tėvas.

Aš buvau paauglys prižiūrėtojas... NE vilkolakis

Kiekvieną vasarą dirbau fabrike, kad užsidirbčiau pinigų mokslui ir knygoms. Dar būdamas paauglys, buvau paaukštintas į žemo lygio viršininko pareigas ir turėjau septynių žmonių brigadą. Buvau jauniausias iš visų.

Kaip gavau tą paaukštinimą?

Štai istorija.

Gamykla ką tik pradėjo gaminti naują gaminį. Iš pradžių gamyba buvo išsklaidyta po skirtingus skyrius. Kiekvienas iš šių skyrių buvo linkęs naująjį gaminį vertinti kaip trukdį, atitraukiantį nuo tikrojo darbo. Jiems priskirta dalis buvo nustumta į šalį.

Tai buvo trečioji mano darbo vieta gamykloje. Kai prisistačiau savo senajam vadovui, jis nuvedė mane į kitą gamyklos dalį. Ji buvo taip toli nuo jo skyriaus, kad net negalėjome jo matyti! Prisijungiau prie dviejų darbininkų, kurie ten jau montavo komponentus.

Tai nebuvo nieko asmeniško. Vis dėlto buvau ištremtas. Paskirtas dirbti prie to prakeikto naujo produkto. Iš akių.

Jis retai mus apžiūrėdavo. Nebuvo šalia, kai mums reikėjo pagalbos... Net tada, kai prašėme daugiau dalių, nes jų pritrūko ir darbas sustojo!

Vieną dieną jaunas inžinierius, naujokas gamykloje, maloniai pasisiūlė mums padėti. Jis nuėjo į sandėlį ir atnešė keletą dalių. Niekam nepranešęs ir nesutvarkęs dokumentų.

Todėl į jį kreipėmės ir ateityje. Galiausiai kažkas iš vadovybės sužinojo, ką jis darė. Jis buvo išbrauktas iš balos.

Vienas vadybininkas iš biuro prie manęs priedavo ir užduodavo klausimą. Atsakydavau kaip galėdamas geriau. Taip nutiko keletą kartų.

Praėjus vos kelioms savaitėms po darbo pradžios, jis priėjo prie manęs ir pasakė, kad buvau paaukštintas. *Tu esi vienintelis žmogus, kuris ką nors žino apie tai, kas čia vyksta!*

Tai mane nustebino. Žinoma, buvau patenkintas.

Netrukus šio produkto gamyba buvo sutelkta vienoje vietoje. Maždaug trisdešimčiai žmonių buvo paskirtas aukštesnio lygio vadovas. Karine prasme jis prilygo leitenantui, vadovaujančiam būriui, o aš buvau seržantas, vadovaujantis būriui.

Tačiau vis dar buvo viena mažytė problema.

Produktai neveikė! Atmetimo procentas buvo apie 50 %!

Niekas negalėjo suprasti, *kodėl*. Iš nevilties tas pats biuro vadovas paklausė manęs, ką aš galvoju.

Pateikiau pastebėjimą ir teoriją. Jis liepė kažkam atnešti reikiamą įrangą jai patikrinti. (Aš nemokėjau ja naudotis, bet jis mokėjo.) Paslaptis buvo išspręsta. Atmestų gaminių skaičius smarkiai sumažėjo. Akivaizdu, kad išsprendėme bent *dalį* problemos.

Tačiau atmetimo procentas *vis dar buvo* per didelis. Keletą minučių su vadovu aptarėme šią problemą. Tada sugalvojau kitą teoriją. Jis pamanė, kad ji prasminga ir turėtume ją patikrinti.

Jis atsivežė *dar sudėtingesnę įrangą* - šį kartą turėjome pasikviesti *koledže apmokytą techniką, kuris mokėjo* ja naudotis, - ir patikrino mano teoriją. Mano įtariamas pasitvirtino!

Technikai ir net pilnateisiai inžinieriai dėl šios problemos prakaitavo ištisas *savaites*. Tada per kelias minutes radau sprendimą.

Tuo metu tai laikiau sveiko proto ir sėkmės deriniu. Tuo metu man nė į galvą neatėjo, kad čia gali būti kažkas daugiau.

Nuo tada šis technikas ir jo įranga buvo neatsiejama gamybos linijos dalis. Prieš surinkdamas jis visada patikrindavo, ar "probleminis vaikas" komponentas neturi to nematomo defekto. Defektų skaičius sumažėjo iki priimtino minimumo.

Klausimas: *Kaip devyniolikmetis vaikinai, neturintys jokio techninio išsilavinimo, galėjo išspręsti TECHNINĘ problemą, kurios niekas kitas negalėjo išspręsti?*

Atsakymas: *Stebėjimas, analizė ir senas sveikas protas!*

Šią gamyklą įkūrė žmogus, kuris buvo *genialus išradėjas*. Jis pradėjo verslą *savo tėvų garaže dar mokydamasis vidurinėje mokykloje!*

Jo išradingumo genialumui prilygsta tik jo giminaičių kvailumas, komentavo kitas darbuotojas.

Deja, išplėtęs gamyklą naujam produktui gaminti, jis pernelyg išsiplėtė. Kai tas produktas staiga tapo nebereikalingas dėl kitos pažangios technologijos, įmonė bankrutavo. Gamykla buvo uždaryta. Darbuotojai buvo atleisti. Vietos gyventojai

jį keikė. Jis išsikraustė iš valstijos.

Tuo metu jau buvau perėjęs prie kitų užsiėmimų.

Pradedu rašyti

Dar paauglystėje pirmieji mano straipsniai (neskaitant eilėraščių vidurinės mokyklos leidinyje) pasirodė ne pelno siekiančių organizacijų leidiniuose.

Iš pradžių tiesiog prenumeravau keletą periodinių leidinių JAV ir Europoje. Tai buvo "*The Voice of the Federation*," "*Der Deutsch-Amerikaner*," "*Nation Europa*," "*Mut Magazine*," "*Deutsche Nachrichten*," "*Deutsche Wochenzeitung*," "*Deutsche National- und Soldatenzeitung*" ir kt.

Tačiau netrukus pradėjau rašyti laiškus redaktoriui, o vėliau ir straipsnius.

Vienas rašinys, kurį pateikiau jaunųjų autorių rašymo konkursui, pateko į pusfinalį. Jis buvo išspausdintas kartu su kitais pusfinalio dalyviais žurnale "*Nation Europa*."

Šis žurnalas buvo labai "aukštaitiškas". Jame buvo publikuojami daugelio žymių žmonių straipsniai. Matyt, sulaukiau tam tikro dėmesio atitinkamuose sluoksniuose, nes iš kai kurių iš jų sulaukiau laiškų ir net kvietimų apsilankyti. Kai kurie iš jų buvo iš į pensiją išėjusių *aukštų valstybės pareigūnų, mokslininkų ir labai pasižymėjusių kariškių*.

Dar būdamas paauglys buvau pakviestas kalbėti tarptautinėje konferencijoje Europoje ir tai padariau, t. y. pirmajame *Nationaleuropäischer Jugendkongress*. Puikiai praleidau laiką ir sutikau daug įdomių žmonių.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUFLÄND- UND AUFBAUORGANISATION

November 1941 Erschienen 1975 26. April 1947 (2.06)

Der Kampf geht weiter !

Seitlang haben nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 die nationalsozialistische Bewegung nicht als 2. Zentrum der Weltgeschichte. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Isabelline von Staussent, Vertriebung, Verfolgung und Verdrängung haben nicht vergessen, das Feuer der geschiedenen Zeiten hell glühend führen. Adolf Hitler zu erwecken.

Alle Nationalsozialisten sind sonntags arbeitslos. Völkler- und Rassengeossen sollen Schicksal an Schicksal zu Kampf um die Erlösung unserer weißen Völkler.

Die Bewegung ist zwar wieder geworden, aber die Größe des biologischen Volkstums ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der schwarze Gegenstand ist ein Adol, das Volkstum - gegen alle, was eine Völkler () zu begehren. Seine Mittel sind Ermordung, Überführung und Aussterben.

Ob "Hagel" oder "Stille", ob im Weltkrieg oder im Braunkamp, ob im Propagendakrieg weltweit oder auf einer Schicksalstunde anderer Art: Jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gottfried Lueck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS naujieņu biuletēnis
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Priekšīnē ataskaita
Intervju su Molly

Trēcījoji dalis

NSK: Dabartiniai jūsu projektai akvizitāzīai susiję su filosofija ir menis.

Apišdīnkīte savo poizūrį į tokių temų povikį politikai.

Molly: Daugiasia demesio skiriu Adolfui Hitleriui ir "Žmonijos armijai" (www.measuringbeyond.com/truth.htm). Dabar jau turu 21 puslapį, o dar tiek daug turu padaryti. Antrąjį pasaulinio karo studijos yra absoliutus informacijos laukas. Ieškai informacijos apie visą dalyką, o randi dar du dalykus, kuriuos reikia iširti. Jautiesi tarsi archeologas, atkasinąjantis pasidomę praeiti. Praeiti, kuriais jie ne-moregti likęti į dienos šviesą. Už informacijos ir nuotraukų aplūdį vėl galime padėkoti internetui. Metams begamtai įvairių žemės kampelių į paviršių iškilo itin retų slaptų. Dabnis atrodo, kad tai

the **NEW ORDER**

Number 179 (133) Founded 1975 April 26, 2022 (136)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamation have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware citizens and racial kinemen fight side by side for the preservation.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folks. His means are anti-White immigration, culture denigration, and race-mixing.

Whether "Hagel" or "Stille", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind: every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gottfried Lueck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

**NSDAP/AO yra didžiausias pasaulyje
Nacionalsocialistinės propagandos tiekėjas!**

Spausdinti ir internetiniai periodiniai leidiniai daugeliu kalbų

Šimtai knygų daugeliu kalbų

Šimtai svetainių daugeliu kalbų

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!

www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!